

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רב הונא אכל תליסר ריפתי בני תלתא תלתא בקבא ולא בריך.	[רב הונא]											○	◇
עדי כפנא אלא: כל שאחרים קובעים עליו סעודה צריך לברך.	אמר ליה רב נחמן:											♣	◇
רב יהודה הוה עסיק ליה לבריה בי רב יהודה בר חביבא, אייתו לקמייהו פת הבאה בכסנין. כי אתא, שמעינהו דקא מברכי המוציא.	[רב יהודה]											○	◇
אמר להו: מאי ציצי דקא שמענא? דילמא המוציא לחם מן הארץ קא מברכיתו?	[רב יהודה]											♣	◇
אמרי ליה:												!	
איין												!	
פת הבאה בכסנין מברכין עליה המוציא	דתניא רבי מונא אמר משום רבי יהודה:											!	◇
הלכה כרבי מונא.	ואמר שמואל:											!	◇
איין הלכה כרבי מונא אתמר.	אמר להו: [רב יהודה]											!	◇
להמניות - מערבין בהן ומברכין עליהן המוציא	אמרי ליה: והאמר דאמר משמיה דשמואל:											♣	◇
שאני תתם דקבע סעודתיה עליהו, אבל היכא דלא קבע סעודתיה עליהו - לא.	[רב יהודה]											!	◇
רב פפא איקלע לבי רב הונא בריה דרב נתן, בתר דגמר סעודתיהו אייתו לקמייהו מידי למיכל, שקל רב פפא וקא אכיל.	[רב פפא]											○	◇
אמרי ליה: לא סבר לה גמר אסור מלאכול?												♣	
אמר להו: סלק אתמר.	[רב פפא]											!	◇
רבא ורבי זירא איקלעו לבי ריש גלותא, לבתר דסליקו תכא מקמייהו שדרו להו ריסתנא מבי ריש גלותא, רבא אכיל ורבי זירא לא אכיל.	[רבא]											○	◇
לא סבר לה מר סלק אסור מלאכול?	אמר ליה: [רבי זירא]											♣	
אנן אתכא דריש גלותא סמכינן.	אמר ליה: [רבא]											!	◇
הרגיל בשמן - שמן מעכבו.	רב:											■	◇
כגון אנן דרגילינן במשחא - משחא מעכבא לן.	רב אשי, כי הוינן בי רב כהנא אמר לן:											■	
ולית הלכתא ככל הנני שמעתתא, אלא כי הא דאמר רבי חייה בר אשי אמר רב												■	◇
שלש תכיפות הן: תכף לסמיכה שחיטה, תכף לגאולה תפלה, תכף לנטילת ידים ברכה.	[רבי חייה בר אשי אמר רב]											■	◇
אף אנו נאמר: תכף לתלמידי חכמים ברכה, שנאמר: (בראשית ל') ויברכני ה' בגלגל. איבעית אימא מהכא, שנאמר: (בראשית ל"ט) ויברך ה' את בית המצרי בגלגל יוסף.	אביי:											■	◇
ברך על היין שלפני המזון - פטר את היין שלאחר המזון												■	מ
ברך על הפרפרת שלפני המזון - פטר את הפרפרת שלאחר המזון	[ת"ק]											■	מ
ברך על הפת - פטר את הפרפרת, על הפרפרת - לא פטר את הפת	[ת"ק]											■	מ
אף לא מעשה קדרה.	בית שמאי:											■	מ
היו יושבין - כל אחד מברך לעצמו, הסבו - אחד מברך לכולן.												■	מ
בא להם יין בתוך המזון - כל אחד ואחד מברך לעצמו. אחר המזון - אחד מברך לכולם, והוא אומר על המוגמר, ואף על פי שאין מביאין את המוגמר אלא לאחר סעודה.												■	מ
לא שנו אלא בשבתות וימים טובים, הואיל ואדם קובע סעודתו על היין, אבל בשאר ימות השנה - מברך על כל כוס וכוס.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	מ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
--	---

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנו אלא בשבתות וימים טובים, ובשעה שאדם יוצא מבית המרחץ, ובשעת הקזת דם, הואיל ואדם קובע סעודתו על היין, אבל בשאר ימות השנה - מברך על כל כוס וכוס.	אתמר נמי, אמר רבה בר מרי אמר רבי יהושע בן לוי:											מב:
רבה בר מרי איקלע לבי רבא בחול, חזייה דברייך לפני המזון והדר בריך לאחר המזון	[רבא]											מב:
ישר, וכן אמר רבי יהושע בן לוי.	אמר ליה: [רבה בר מרי]											מב:
רב יצחק בר יוסף איקלע לבי אביי ביום טוב, חזייה דברייך אכל כסא וכסא.	[אביי]											מב:
לא סבר לה מר להא דרבי יהושע בן לוי?	אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]											מב:
נמלך אנא.	אמר ליה: [אביי]											מב:
בא להם יין בתוך המזון, מהו שיפטור את היין שלאחר המזון? אם תימצי לומר בריך על היין שלפני המזון פוטרת את היין שלאחר המזון - משום דזה לשתות וזה לשתות, אבל הכא דזה לשתות וזה לשרות - לא או דילמא לא שנא?	איבעיא להו:											מב:
פטר,	רב:											מב:
אינו פטר.	רב כהנא:											מב:
פטר	רב נחמן:											מב:
אינו פטר.	רב ששת:											מב:
אינו פטר.	רב הונא ורב יהודה וכל תלמידי דרב:											מב:
בא להם יין בתוך המזון - כל אחד ואחד מברך לעצמו, לאחר המזון - אחד מברך לכולם	איתיביה רבא לרב נחמן:											מב:
אם לא בא להם יין בתוך המזון אלא לאחר המזון - אחד מברך לכולם.	אמר ליה [רב נחמן], הכי קאמר:											מב:
ברך על הפת - פטר את הפרפרת, על הפרפרת - לא פטר את הפת	[ת"ק]											מב:
אף לא מעשה קדרה.	בית שמאי:											מב:
בית שמאי ארישא פליגי, או דילמא אסיפא פליגי?	איבעיא להו:											מב:
ברך על הפת פטר את הפרפרת וכל שכן מעשה קדרה	דקאמר תנא קמא:											מב:
לא מיבעיא פרפרת - דלא פטרה להו פת, אלא אפילו מעשה קדרה - נמי לא פטרה	ואתי בית שמאי למימר:											מב:
או דילמא אסיפא פליגי												מב:
ברך על הפרפרת לא פטר את הפת, פת הוא דלא פטר, אבל מעשה קדרה - פטר.	דקתני: [ת"ק]											מב:
ואפילו מעשה קדרה נמי לא פטר	ואתו בית שמאי למימר:											מב:
תיקו.												מב:
היו יושבין כל אחד ואחד כו'.												מב:
הסבו - אין, לא הסבו - לא.												מב:
עשרה שהיו הולכים בדרך, אף על פי שכולם אוכלים מכר אחד - כל אחד ואחד מברך לעצמו ישבו לאכול, אף על פי שכל אחד ואחד אוכל מכרו - אחד מברך לכולם.	ורמינהו:											מב:
קתני ישבו, אף על פי שלא הסבין												מב:
כגון דאמרי: ניזיל וניכול לחמא בדוך פלן.	רב נחמן בר יצחק:											מב:
כי נח נפשיה דרב, אזלו תלמידיו בתריה. כי הדרי, אמרי: ניזיל וניכול לחמא אנהר דנק.												מב:

disputants-חולקים ♦ ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ■ ♪ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה ■
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הסבו דוקא תנן, אבל ישבו - לא, או דילמא כיון דאמרי ניזיל וניכול ריפתא בדוכתא פלניתא - כי הסבו דמי?	בתר דכרכי יתבי וקא מיבעיא להו:											מב:
לא הוה בידייהו.												מב:
קם רב אדא בר אהבה - אהדר קרעיה לאחוריה, וקרע קריעה אחרינא. אמר: נח נפשיה דרב וברכת מזונא לא גמרינן	[רב אדא בר אהבה]											מב:
כיון דאמרי ניזיל וניכול לחמא בדוך פלן - כהסבו דמי.	עד דאתא ההוא סבא, רמא להו מתניתין אבריתא ושני להו:											מב: